

Хрещення України

Олександр Олесь

Що це в Києві за гомін,
Звідки крики, галас, сміх
І куди оце кияни
Тягнуть ідолів своїх?

Ось Стрибога порубали,
Там Дажбог стоїть без ніг,
Там і огні горить Сварожич,
Волос теж на спину ліг.

А Перуна на наругу
Прив'язали до коня
І по вулицях волочать
І катують серед дня.

Б'ють Перуни батогами!..
Де ж його небесний гнів,
Чом він стріл своїх не пустить,
Чом не скине він громів?!

А Стрибог?! Чому на бурі
Він сюди не прилетить?!
Чи гуляє він з вітрами,
Чи у полі тихо спить?

Ось упав Дажбог великий...
О, віддячить він катам!
Він не гляне більш на землю,
Він не вродить хліба нам!

Збоку десь віщун віщує:
"З неба сурми загудуть,
Полетять небесні стріли
І на голови впадуть.

Вороги обляжуть місто,
Стане чорно від гадюк,

Павуки з землі полізуть,
Не піднімуть люди рук..."

Так старий віщун віщує,
Але молодь ще міцніш
Полосує батогами
І сміється веселіш.

І в Дніпро Перуна-бога
З сміхом кидає вона:
"Загними ще, діду, з річки,
От здивує новина!"

І поплив по річці ідол,
І, безвладний, зник в імлі
Вчора ще великий, гнівний,
Найстрашніший бог землі.